

Bibliska frågor och svar för barn och ungdom /

Thoren, Benedictus John,

Sv Saml Teol Katek (Br)

National Library
of Sweden

Bibliska Frågor

OCH

Svar

För Barn och Ungdom

Af

B. J. THOREN

PORTLAND, OREGON,

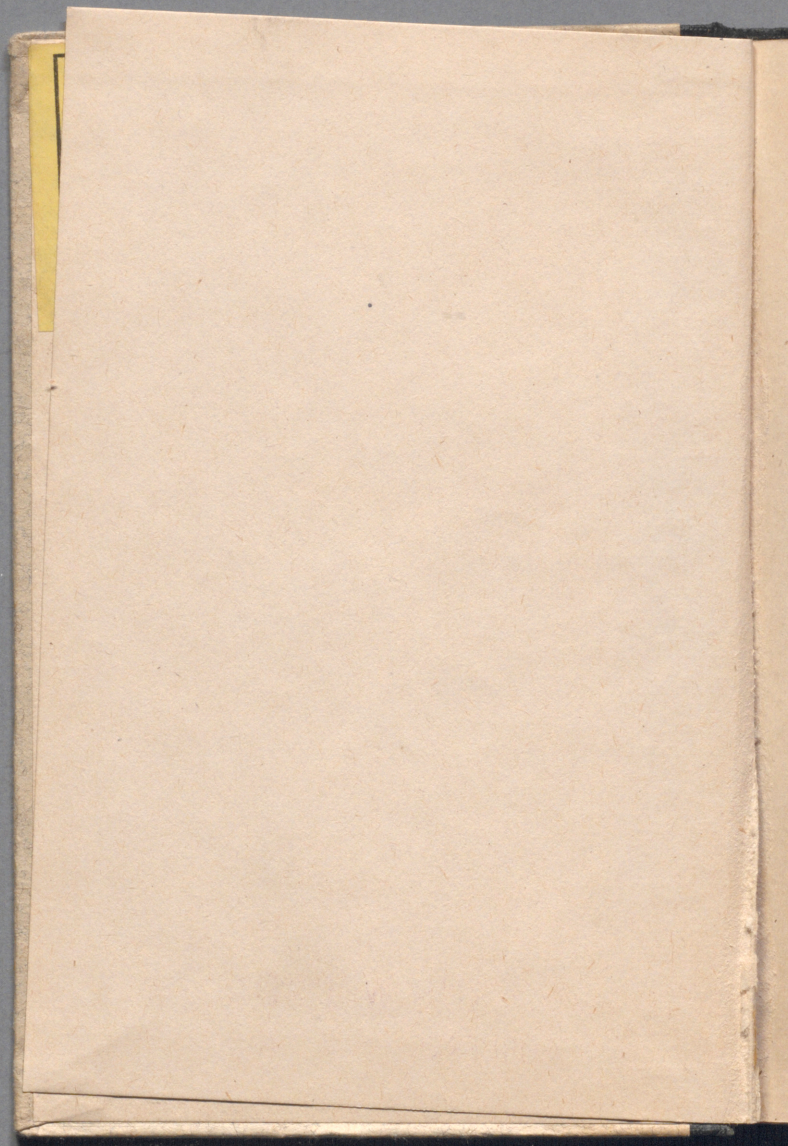
1907

Ju. 08
158.

Kongl. Biblioteket.
STOCKHOLM.

Teol.
Kateket
(Bm)

Bibliska Frågor

OCH

Svar

För Barn och Ungdom

AF

B. J. THOREN

TREDJE UPPLAGAN
Reviderad och stereotyperad

Copyrighted, 1907, by B. J. Thoren

PORTLAND, OREGON, 1907

ÖSTERN'S WECKÖBLAD.

WORCESTER, - MASS.

Herrens fruktan är begynnelsen till kunskap.
Ords. 1:7.

Tänk på din Skapare i din ungdomstid.
Pred. 12:1.

Söken först Guds rike och hans rättfärdighet,
så skall allt detta därjämte tillfalla eder.
Matt. 6:33.

FÖRORD.

På grund af det vänliga mottagande, som första och andra uppl. af *BIBLISKA FRÅGOR OCH SVAR* fått röna från många håll, utgifves den nu i en tredje och ytterligare reviderad upplaga. Vid revideringen har författaren ej ansett det vara nödigt att förstora boken, emedan det visats sig vara bättre att vid undervisningen ej använda större bok, än att barnen under den begränsade tiden med fördel kunna väl lära sig och icke utelämna stycken här och där. Att göra detta senare är för barnen, från pedagogisk synpunkt sedt, mycket skadligt.

Författaren hoppas kunna tjäna de unga därigenom, att han närmare utvecklats och till den egentliga läroboken vidfogat fyra kapitel om Guds Barn och Församlingen, som ock utgifvits i ett särskildt häfte för sig. Ehuru man icke kan begära, att dessa kapitel skola af barnen läras alldeles utantill, äro de dock af så stor betydelse för dem, att de böra studeras grundligt både hemma och i klassen.

För de vänliga råd och vinkar, som bröder meddelat för revideringen af denna bok, hembäres ett hjärtligt tack.

Åt Herren befalld!

Portland, Oregon, i april 1907.

FÖRFATTAREN.

Inledning.

Om bibeln.

1. *Hvad är bibeln?*

Bibeln är Guds skrifna ord, som undervisar oss om Gud och frälsningen i honom och är därför den bästa af alla böcker.

Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt talat till fäderna genom profeterna, har han i dessa yttersta dagar talat till oss genom sin son. Ebr. 1: 1, 2.

I ransaken skrifterna, emedan I menen eder hafva evigt lif i dem, och dessa äro de som vittna om mig. Joh. 5: 39.

2. *Hvem har låtit skrifva bibeln?*

Gud har själf låtit skrifva bibeln, därigenom, att han har talat till heliga män, och dessa hafva under den Helige Andes ledning nedskrifvit det för oss.

Ingen profetia har någonsin framkommit af en människas vilja, utan heliga Guds män hafva talat, drifna af den Helige Ande. 2 Pet. 1: 21.

3. *Hvarom talar Gud till oss i bibeln?*

Gud talar till oss i bibeln förnämligast om människans skapelse, om hennes syndafall och dess följder samt om frälsningen genom Jesus Kristus.

4. *Hvarför talar Gud till oss?*

Gud talar till oss för att därigenom uppenbara sitt frälsningsråd och göra sig känd af oss, samt på det att vi skola lyssna och sätta tro till hans ord och så varda evigt frälsta och saliga.

Dessa ord äro uppskrifna, på det att I skolen tro, att Jesus är Kristus, Guds son, och att I genom tron skolen hafva lif i hans namn. Joh. 20: 31.

Vänden eder till mig, så varden I frälsta, I jordens alla ändar; ty jag är Gud och ingen mer. Es. 45: 22.

5. *Hvad är alltså ändamålet med vårt lif på jorden?*

Ändamålet med vårt lif på jorden är att lära känna Gud samt älska och lyda honom för att därigenom förhårliga hans namn.

Gud har gjort hela människoslåktet af ett blod att bo på jordens hela yta, och har fastställt beståmda tider och grånser för deras boende, på det att de måtte söka Herren, om de till åfventyrs kunde känna sig för och finna honom, ehuru han icke är långt borta från hvad och en af oss. Apg. 17: 26, 27.

Första Hufvudstycket.

Om Gud och människan.

FÖRSTA ARTIKELN.

Jag tror på Gud Fader, allsmäktig, himmelns och jordens skapare.

6. *Hvem är Gud?*

Gud är vår himmelske fader, alla människors och alltings skapare, och till sitt väsen är han en ande med alla de högsta fullkomligheter.

Hafva vi icke alla en och samma fader? Har icke en och samma Gud skapat oss? Mal. 2: 10.
I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.
1 Mos. 1: 1.

Gud är en Ande, och de, som tillbedja honom, böra tillbedja i anda och sanning. Joh. 4: 24.

Nådig och barmhärtig är Herren, långmodig och stor i mildhet. Herren är god mot alla och förbarmar sig öfver alla sina verk. Ps. 145: 8, 9.

7. *Hvar bor Gud?*

Gud bor i himmelen samt genom sin Ande på jorden hos sina barn.

Så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och hvilkens namn är den Helige: Jag bor i helighet uppe i höjden, men ock hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, att jag må gifva lif åt de ödmjukas ande och lif åt de förkrossades hjärtan. Es. 57: 15.

8. *Huru har Gud skapat världen?*

Gud har i enlighet med sin vilja i begynnelsen skapat världen genom sitt allmakts ord.

Genom tron förstå vi, att världen har blifvit fullbordad genom Guds ord, så att det man ser icke har tillkommit af det, som synes. Ebr. 11: 3.

9. *Hurudant var allt det, som Gud skapat?*

Allt, som Gud hade skapat, var godt, ty det heter: Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket godt. 1 Mos. 1: 31.

10. *Huru skapade Gud människan?*

Herren Gud danade människan af stoft från jorden och inbläste lifsande i hennes näsa, och så blef människan en lefvande varelse. Och Herren Gud byggde en kvinna af reffbenet, som han hade tagit af mannen, och förde henne fram till honom. 1 Mos. 2: 7, 22.

11. *Hurudan skapade Gud människan?*

Gud skapade människan till sin afbild, och utrustade henne med kropp, själ och ande.

Gud skapade människan till sin afbild, till Guds afbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. 1 Mos. 1: 27.

Fridens Gud själf helge eder till hela eder va-

relse, och hela eder ande, själ och kropp varde behållna ostraffliga vid vår Herre Jesu Kristi tillkommelse. 1 Tess. 5: 23.

12. *Hvar fick människan bo?*

Herren Gud planterade en lustgård i Eden, österut, och däri satte han människan, att hon skulle bruka och bevara den. 1 Mos. 2: 8, 15.

13. *Hurudan var människans ställning till den öfriga skapelsen?*

Emedan människan var kronan af skapelsen, satte Gud henne att härska öfver jorden, sägande: Läggen jorden under eder och råden öfver fiskarna i hafvet och öfver fåglarna under himmelen och öfver alla djur, som röra sig på jorden. 1 Mos. 1: 28.

14. *Förblef människan uti sin lyckliga ställning?*

Nej, människan förblef icke uti sin lyckliga ställning, utan lät sig förledas till olydnad mot Gud och föll i synd.

Gud sade: "Har du icke ätit af det träd, som jag förbjudit dig att äta af?" 1 Mos. 3: 11.

Gensträfvighet är en trolldomssynd, och motspänstighet är afguderier och husgudsdyrkan. 1 Sam. 15: 23.

15. *Hvem förledde människan till olydnad mot Gud?*

Djävulen, i formen af en orm, förledde människan till olydnad mot Gud.

Ormen var listigare än alla andra markens djur, som Herren Gud hade gjort, och han sade till kvinnan: "Skulle då Gud hafva sagt: I skolen icke äta af något träd i lustgården?" Sedan ljög ormen och sade: "Ingalunda skolen I dö, utan Gud vet, att när I äten däraf, skola edra ögon öppnas, så att I blifven såsom Gud, vetande hvad godt och ondt är." 1 Mos. 3: 1, 4, 5.

16. *Hvilka blefvo följderna af syndens inkomst bland människorna?*

Följderna af syndens inkomst bland människorna blefvo lidande, förbannelse och död.

Gud sade till kvinnan: "Med smärta skall du föda dina barn." Och till Adam sade han: "Förbannad vare marken för din skull. I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd, till dess du vänder åter till jorden, ty af den är du tagen. Ty du är stoft, och till stoft skall du åter varda." 1 Mos. 3: 16, 17, 19.

17. *Hvad verkan har synden på människans förhållande till Gud?*

Synden skiljer människan ifrån Gud samt sänker henne uti ett evigt fördärf.

Det är edra missgärningar, som hafva skilt eder och eder Gud från hvarandra, och edra synder är det som fördölja hans ansikte för eder. Es. 59: 2.

Då skall Herren säga till dem på vänstra sidan: Gån bort ifrån mig, I förbannade, till den eviga elden, som är tillredd åt djäfvulen och hans änglar. Matt. 25: 41.

18. *Huru många drabbas af syndens hemska följder?*

Syndens hemska följder drabba alla människor, därför att alla äro syndare.

Genom en öfverträdelse kom fördömelse öfver alla människor, och genom den ena människans olydnad hafva de många blifvit gjorda till syndare. Rom. 5: 18, 19.

19. *Hvad bevisar, att alla hafva syndat?*

Att alla hafva syndat bevisas däraf, att alla måste dö.

Genom en människa har synden kommit i världen, och genom synden döden, och så har döden kommit till alla människor, emedan de alla hafva syndat. Rom. 5: 12.

20. *Hvilka äro de, som vilja förleda oss till synd?*

De som vilja förleda oss till synd äro: djäfvulen, onda människor, och våra egna onda begärelser.

Djäfvulen går omkring såsom ett rytande lejon och söker hvem han må uppsluka. 1 Pet. 5: 8.

Den orättrådige förför sin nästa och leder honom in på en väg, som icke är god. Ords. 16: 29.

Hvar och en varder frestad, då han af sin egen begärelse drages och lockas. Jak. 1: 14.

21. *Hvad är synd?*

Synd är allt i begär, tankar, ord och gärningar, som strider mot Guds vilja.

Hvar och en som gör synden, han öfverträder ock lagen, och synden är lagöfverträdelse. 1 Joh. 3: 4.

Den som således vet att göra rätt och icke gör det, honom är det synd. Jak. 4: 17.

22. *Hvarigenom lär man känna synden?*

Genom lagen kommer syndens kännedom. Rom. 3: 20.

23. *Hvad är lagen?*

Lagen är den uppenbarelse af Guds heliga vilja, som fordrar, att vi skola vara heliga i hjärta och lefverne.

I skolen vara heliga, ty jag, Herren eder Gud, är helig. 3 Mos. 19: 2.

Hvad godt är har Gud kungjort för dig, o människa; ty hvad annat begär väl Herren af dig, än att du gör, hvad rätt är. Mik. 6: 8.

24. *Hvari sammanfattas lagen?*

Lagen sammanfattas i tio Guds bud, gifna af Gud genom Moses.

1. Jag är Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur trälldomshuset. Du skall inga andra gudar hafva jämte mig.

2. Du skall icke göra dig något beläte eller

någon bild, vare sig af det som är uppe i himmelen eller af det som är nere på jorden eller af det som är i vattnet nedanför jorden. Du skall icke tillbedja sådana, ej heller tjäna dem.

3. Du skall icke missbruka Herrens, din Guds, namn, ty Herren skall icke låta den blifva ostraffad, som missbrukar hans namn.

4. Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den. Sex dagar skall du arbeta och förrätta alla dina sysslor; men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat; då skall du ingen syssla förrätta.

5. Hedra din fader och din moder, på det att dig må väl gå och du må länge lefva i det land, som Herren, din Gud, vill gifva dig.

6. Du skall icke dräpa.

7. Du skall icke göra hor.

• 8. Du skall icke stjäla.

9. Du skall icke bära falskt vittnesbörd emot din nästa. ..

10. Du skall icke hafva lust till din nästas hus. Du skall icke hafva lust till din nästas hustru; ej heller till hans tjänare eller hans tjänarinna, ej heller till hans oxe eller hans åsna, ej heller till något annat, som tillhör din nästa. 2 Mos. 20: 2—17; 5 Mos. 5: 6—21.

25. *Hvad är hufvudsumman af lagen?*

Hufvudsumman af lagen är:

Du skall älska Herren din Gud af allt ditt hjärta och af all din själ och af allt ditt förstånd. Detta är det yppersta och främsta budet. Det andra är detta likt: Du skall älska din nästa såsom dig själf. Matt. 22: 37—39.

26. *Hvad säger Gud om alla dessa bud?*

Det säger han: Jag, Herren, din Gud, är en nitälskande Gud, som hemsöker fädernas missgärning på barn och efterkommande i tredje och fjärde led, när man hatar mig, men som gör nåd intill tusenden, när man älskar mig och håller mina bud. 2 Mos. 20: 5, 6.

27. *Kan människan af sig själf hålla lagen och så varda rättfärdig inför Gud?*

Människan kan icke af sig själf hålla lagen och så varda rättfärdig inför Gud, utan hon öfverträder den och syndar på mångahanda sätt.

Intet kött skall af lagens gärningar varda rättfärdigadt inför Gud. Rom. 3: 20.

28. *Finnes det då någon frälsning för människorna?*

Ja, det finnes frälsning, ty Gud har gifvit åt människorna en frälsare från synden och dess hemiska följder.

Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det förtappade. Luk. 19: 10.

29. *Hvilken är därför grunden till vår frälsning?*

Grunden till vår frälsning är Gud, som är oändlig i kärlek.

Så älskade Gud världen, att han utgaf sin enfödde son, på det att hvar och en som tror på honom icke må förgås, utan hafva evigt lif. Joh. 3: 16.

Då Guds, vår Frälsares, godhet och människokärlek uppenbarades, frälste han oss, icke för rättfärdighetens gärningars skull, hvilka vi hade gjort, utan efter sin barmhärtighet, genom ett bad till ny födelse och förnyelse af den Helige Ande. Tit. 3: 4, 5.

*Ingen herde kan så leta,
Såsom Gud, ett vilset får.
Kunde du Guds hjärta veta,
Huru ömt för dig det slår,
Törstar, längtar innerlig
Efter den, som söndrat sig
Från hans hjord och får så såta,
Skulle du af glädje gråta.*

Andra Hufvudstycket.

Om Jesus och hans verk.

ANDRA ARTIKELN.

Jag tror på Jesus Kristus, Guds ende son, vår Herre, hvilken är aflad af den Helige Ande, född af jungfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfäst, död och begrafven, nederstigen till dödsriket, på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda, uppstigen till himmelen, sittande på allsmäktig Gud Faders högra hand, därifrån igenkommande för att döma lefvande och döda.

30. *Hvem är Jesus Kristus?*

Jesus Kristus är Guds enfödde son och vår Frälsare.

Denne är min älskade son, i hvilken jag har ett godt behag. Matt. 3: 17.

Du skall gifva honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder. Matt. 1: 21.

Eder är född Frälsaren, som är Kristus, Herren, i Davids stad. Luk. 2: 11.

31. *Huru kunde Jesus vara både Guds son och en människas son?*

Jesus kunde vara både Guds son och en män-

niskas son, emedan han aflades af den Helige Ande och föddes af jungfru Maria.

Ängelen sade till Maria: Den Helige Ande skall komma öfver dig, och den Högstes kraft skall öfverskygga dig, hvarföre ock det heliga, som varder födt, skall kallas Guds son. Luk. 1: 35.

32. *Hvarför blef Guds son äfven en människas son?*

Guds son blef äfven en människas son för att såsom fullkomlig Frälsare blifva en sann medlare mellan Gud och människor.

En är Gud, en är ock medlare mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus. 1 Tim. 2: 5.

33. *Under hvilka ämbeten uppträdde Jesus?*

Jesus uppträdde såsom lärare, öfverstepräst och konung.

Vi veta, att du har kommit från Gud såsom lärare; ty ingen kan göra dessa tecken, som du gör, utan att Gud är med honom. Joh. 3: 2.

Kristus har kommit såsom öfverstepräst för det tillkommande goda. Ebr. 9: 11.

Jesus sade: Jag är en konung; därtill är jag född, och därtill har jag kommit i världen. Joh. 18: 37.

34. *Hvad gjorde Jesus såsom lärare?*

Såsom lärare förkunnade Jesus frälsningens evangelium samt gaf oss ett föredöme uti sitt heliga och kärleksfulla lif.

Jesus gick omkring och lärde i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade allt slags sjukdom och allt slags bräcklighet ibland folket. Matt. 4: 23.

Jesus sade: Lären af mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat, och I skolen finna ro till edra själar. Matt. 11: 29.

Jag har gifvit eder ett föredöme, på det att ock I skolen göra såsom jag har gjort eder. Joh. 13: 15.

35. *Hvad gjorde Jesus såsom öfverstepräst?*

Såsom öfverstepräst hade Jesus sådant medlidande med våra svagheter, att han såsom en trogen präst i Guds tjänst, genom lidande och död, offrade sig själf till försoning för våra synder.

Kristus har en gång i tidernas fullbordan blifvit uppenbarad för att utplåna synden genom sitt offer och har nu ett oförgängligt prästadöme, hvarför han ock kan fullkomligt frälsa dem, som genom honom komma till Gud, och lefver alltid för att bedja för dem. Ebr. 9: 26; 7: 24, 25.

36. *Hvad gjorde Jesus såsom konung?*

Såsom konung förkunnade Jesus syndernas förlåtelse till de ångerfulla, gaf uppdrag åt sina lärjungar samt besegrade våra fiender, bland dem döden.

Var vid godt mod, min son, dina synder förlätas. Matt. 9: 2.

Mig är gifven all makt i himmelen och på jorden. Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar. Matt. 28: 19. ,

Jesus Kristus har tillintetgjort döden och i ljuset framburit lif och oförgänglighet genom evangelium. 2 Tim. 1: 10.

37. *Huru bevisade Jesus sin seger öfver döden?*

Jesus bevisade sin seger öfver döden därigenom, att han uppväckte döda samt själf uppstod på tredje dagen enligt skrifterna.

Jesus sade: Lazarus, kom ut. Och den döde kom ut. Joh. 11: 43, 44.

Gud har uppväckt Jesus, sedan han lossat dödens vända, emedan det icke var möjligt, att han skulle behållas af döden. Apg. 2: 24.

Kristus har dött för våra synder, enligt skrifterna, och han har blifvit begrafven och han har uppstått på tredje dagen, enligt skrifterna. 1 Kor. 15: 3, 4.

38. *Af hvilken betydelse var Jesu lif på jorden?*

Jesu lif på jorden var af den största betydelse, ty han uppenbarade därigenom den himmelske Fadern för oss samt blef genom lidande och död en fullkomlig frälsningshöfding, därför har ock Gud upphöjt honom och gifvit honom till ett hufvud öfver allting åt församlingen.

Jesus sade: Den som har sett mig, han har sett Fadern. Joh. 14: 9.

Kristus lärde, fastän han var son, lydnad af det han led, och då han vardt fullkomnad, blef han för alla dem som lyda honom, en orsak till evig frälsning. Ebr. 5: 8, 9.

Kristus Jesus ödmjukade sig själf och vardt lydig intill döden, ja, intill korsets död. Därför har ock Gud upphöjt honom öfver allting och gifvit honom det namn, som är öfver alla namn. Fil. 2: 8, 9.

39. *Hvad gjorde Jesus efter sin uppståndelse?*

Efter sin uppståndelse visade sig Jesus vid flera tillfällen för sina lärjungar under fyratio dagar och uppför sedan till himmelen.

Och det begaf sig, att i det Jesus välsignade lärjungarne, skildes han från dem och upptogs till himmelen. Luk. 24: 51.

40. *Hvarför uppför Jesus till himmelen?*

Jesus uppför till himmelen för att där bereda oss rum samt sända den Helige Ande.

Jesus sade: I min Faders hus äro många boningar; om så icke vore, skulle jag hafva sagt eder det; jag går bort för att bereda eder rum. Joh. 14: 2.

När jag har gått bort, skall jag sända Hugsvalaren till eder. Joh. 16: 7.

41. *Hvar är alltså Jesus nu?*

Jesus är nu i himmelen på Guds högra sida, men genom den Helige Ande är han ock med oss på jorden alla dagar intill världens ände.

Jag ser himmelen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida. Apg. 7: 56.

Hvarest två eller tre äro församlade i mitt namn, där är jag midt ibland dem. Matt. 18: 20.

Se, jag är med eder alla dagar intill världens ände. Matt. 28: 20.

42. *Hvad gör Jesus nu?*

Jesus fortsätter med att utöfva sina ämbeten genom att hjälpa och frälsa alla människor, som genom tron komma till honom.

Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet. Ebr. 13: 8.

Om någon syndar, så hafva vi en försvarare hos Fadern, Jesus Kristus, som är rättfärdig. Och han är försoningen för våra synder, men icke allenast för våra, utan ock för hela världens. 1 Joh. 2: 1, 2.

Kristus måste regera, till dess han har lagt alla sina fiender under sina fötter. 1 Kor. 15: 25.

43. *Hvad är alltså Jesus för oss?*

Kristus Jesus har blifvit för oss till visdom från Gud, till rättfärdighet och till helgelse och till förlossning. 1 Kor. 1: 30.

44. *Skall Jesus återkomma från himmelen?*

Ja, Jesus skall själf vid denna tidsålderns slut återkomma från himmelen i sitt majestät med stor makt och härlighet. ,

Denne Jesus, som har blifvit upptagen från eder till himmelen, han skall så komma, som I hafven sett honom uppfara till himmelen. Apg. 1: 11. ,

Tredje Hufvudstycket.

Om Anden och frälsningens meddelande.

TREDJE ARTIKELN.

Jag tror på den Helige Ande; en helig, allmänelig kyrka; de heligas samfund; syndernas förlåtelse; de dödas uppståndelse och ett evigt lif.

45. *Hvem är den Helige Ande?*

Den Helige Ande är Guds och Jesu Kristi Ande och sändebud till jorden för att hjälpa oss i det som tillhör vår frälsning.

Hugsvalaren, hvilken jag skall sända eder ifrån Fadern, sanningens Ande, som utgår ifrån Fadern, han skall bära vittnesbörd om mig. Joh. 15: 26.

• 46. *Hvarigenom hjälper den Helige Ande världen?*

Den Helige Ande hjälper världen genom att öfverbevisa henne om synd, om rättfärdighet och om dom samt genom evangelium locka henne till Kristus.

När den Helige Ande kommer, skall han öfverbevisa världen om synd och om rättfärdighet och om dom. Joh. 16: 8.

Anden och bruden säga: kom! Upp. 22: 17.

47. *Hvarigenom hjälper den Helige Ande Guds barn?*

Den Helige Ande hjälper Guds barn genom att lära och påminna dem Jesu ord, förvissa dem om deras barnskap hos Gud samt hugsvala dem under deras främlingskap på jorden.

Hugsvalaren, den Helige Ande, skall lära eder allt och påminna eder allt hvad jag har sagt. Joh. 14: 26.

Anden själf vittnar med vår ande, att vi äro Guds barn. Rom. 8: 16.

Sammalunda hjälper ock Anden vår skröplighet, ty hvad vi skola bedja, såsom sig bör, det veta vi icke, men Anden själf manar godt för oss med outsägliga suckar. Rom. 8: 26.

48. *Huru kan en människa blifva Guds barn?*

En människa blir Guds barn genom pånyttfödelse af den Helige Ande, då hon i tron mottager Kristus.

Utan att en varder född på nytt, kan han icke se Guds rike. Det, som är födt af kött, är kött, och det, som är födt af Anden, är ande. Joh. 3: 3, 6.

Åt alla dem, som mottogo honom, gaf han makt att blifva Guds barn, dem som tro på hans namn. Joh. 1: 12.

49. *Hvad är att tro på Jesus Kristus?*

Att tro på Jesus Kristus är att af hjärtat förtrösta på honom till frälsning och hålla hans bud.

Med hjärtat tror man till rättfärdighet, och med munnen bekänner man till frälsning. Rom. 10: 10.

Älsken I mig, så hållen mina bud. Joh. 14: 15.
Genom tron offrade Abraham Isak, när han sattes på prof. Ebr. 11: 17.

50. *Hvad menas med Guds församling?*

Med Guds församling menas i vidsträckt bemärkelse alla Guds barn, men därjämte äfven en förening af Guds barn på hvarje särskild ort.

På denna klippa skall jag bygga min församling, och dödsrikets portar skola icke varda henne öfvermäktiga. Matt. 16: 18.

Den Guds församling, som är i Korint, de helgade i Kristus Jesus, de kallade heliga, tillika med alla dem, som åkalla vår Herre Jesu Kristi namn på hvarje ort. 1 Kor. 1: 2.

51. *Hvilka få och böra tillhöra Guds församling?*

Alla Guds barn på hvarje ort få och böra tillhöra den Guds församling, som där finnes.

Herren förökade hvar dag församlingen med dem som blefvo frälsta. Apg. 2: 47.

52. *Huru böra Guds barn umgås med hvarandra?*

Guds barn böra umgås med hvarandra uti en uppriktig och innerlig kärlek under lifvets alla förhållanden.

Däraf skola alla förstå, att I ären mina lärjungar, om I hafven kärlek inbördes. Joh. 13: 35.

Framför allt hafven en innerlig kärlek till hvarandra; ty "kärleken skall öfverskylla en myckenhet af synder." 1 Pet. 4: 8.

Allt hvad I viljen, att människorna skola göra eder, det gören I ock dem; ty detta är lagen och profeterna. Matt. 7: 12.

53. *Huru böra Guds barn behandla den af dem som fallit i synd?*

Guds barn böra i ödmjuk kärlek söka att upprätta den som fallit i synd, men lyckas icke detta, så böra de utesluta densamma ur församlingen.

Mina bröder! Om ock en människa råkar falla i någon synd, I, som ären andliga, upprätten en sådan med saktmodig ande och se på dig själf, att icke äfven du varder frestad. Gal. 6: 1.

Drifven ut från eder den som är ond. 1 Kor. 5: 13.

54. *Huru böra Guds barn umgås med de otrogna?*

Guds barn böra icke hafva något gemensamt med de otrogna uti deras onda gärningar och syndiga nöjen, utan i stället förmana dem att fly till Jesus, samt bedja med och för dem.

"Gån ut ifrån dem och skiljens från dem," säger Herren, "och kommen icke vid det orent är; och jag skall mottaga eder." 2 Kor. 6: 17.

Den som omvänder en syndare från hans vägs

villa, han frälsar en själ från döden och öfverskyler en myckenhet af synder. Jak. 5: 20.

Så förmanar jag nu framför allt, att böner, åkallan, förböner och tacksägelser hållas för alla människor. 1 Tim. 2: 1.

55. *Hvad innebär frälsningen?*

Frälsningen innebär: syndernas förlåtelse; rättfärdiggörelse och evigt lif.

Nu, emedan I ären frigjorda ifrån synden och hafven blifvit Guds tjänare, hafven I eder frukt till helgelse, och såsom slut evigt lif. Ty syndens lön är döden, men Guds gåfva är evigt lif i Kristus Jesus, vår Herre. Rom. 6: 22, 23.

56. *Huru erhålles syndernas förlåtelse?*

Syndernas förlåtelse erhålles genom att bekänna och öfvergifva synden.

Om vi bekänna våra synder, så är Gud trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. 1 Joh. 1: 9.

Den som fördöljer sina öfverträdelser, honom går det icke väl; men den, som bekänner och öfvergifver dem, han får harmhärtighet. Ordspr. 28: 13.

57. *Hvilken betydelse har syndernas förlåtelse för vår sällhet på jorden?*

Syndernas förlåtelse är nödvändig för sann lycka och sällhet, ty synden skiljer människan ifrån Gud och bringar ofrid och olycka redan i detta lifvet.

Saliga äro de, hvilkas öfverträdelser äro för-

lättna och hvilkas synder äro öfverskylda. Rom. 4: 7.

*Så länge jag teg, försmäktade mina ben vid min ständiga klagan. Ty dag och natt var din hand tung öfver mig; min lifssaft förtorkades såsom genom sammarhetta. Ps. 32: 3, 4.

58. *Hvari består rättfärdiggörelsen?*

Rättfärdiggörelsen består däri, att Gud med syndernas förlåtelse gifver människan ett nytt och heligt sinne.

Om någon är i Kristus, så är han en ny skapelse; det gamla är förgånget, se, allt har blifvit nytt. 2 Kor. 5: 17.

Köttets sinne är död, men Andens sinne är lif och frid. Rom. 8: 6.

Så hållen ock I före, att I ären döda från synden, men lefven för Gud i Kristus Jesus, vår Herre. Rom. 6: 11.

59. *Hvarigenom blir man rättfärdiggjord?*

Man blir rättfärdiggjord icke af lagens gärningar, utan genom tron på Jesus Kristus.

Vi veta, att människan icke rättfärdiggöres af lagens gärningar, utan genom tron på Jesus Kristus. Gal. 2: 16.

Men den, som icke håller sig till gärningar, utan tror på den, som gör den ogudaktige rättfärdig, honom tillräknas hans tro till rättfärdighet. Rom. 4: 5.

60. *Göra vi då lagen om intet genom tron?*

Vi göra icke lagen om intet genom tron, utan vi befästa lagen.

Jesus kom, på det att lagens fordran skulle varda fullbordad i oss, som icke vandra efter köttet, utan efter Anden. Rom. 8: 4.

Så är nu kärleken lagens fullbordan. Rom. 13: 10.

61. *Hvad följer på rättfärdiggörelsen?*

På rättfärdiggörelsen följer frid med Gud och hopp om evig härlighet.

Då vi nu hafva blifvit rättfärdiggjorda af tron, hafva vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus och berömma oss af hoppet om Guds härlighet. Rom. 5: 1, 2.

62. *Hvad är evigt lif?*

Detta är det eviga lifvet, att de känna dig, den ende sanne Guden, och den du har sändt, Jesus Kristus. Joh. 17: 3.

63. *Huru erhålla vi det eviga lifvet?*

Vi erhålla det eviga lifvet såsom en fri gåfva af Gud i nya födelsen genom tron på Jesus Kristus. Det når sin fulla utveckling, då vår förnedrings kropp varder lik Kristi härlighets kropp, och vi i den treenige Gudens gemenskap njuta af evig och ousäglig frid, fröjd och härlighet.

Detta är vittnesbördet, att Gud har gifvit oss evigt lif, och detta lif är i hans son. 1 Joh. 5: 11.

Guds barn äro födda, icke af blod, icke heller af köttens vilja, icke heller af mans vilja, utan af Gud. Joh. 1: 13.

64. *När varder vår förnedrings kropp lik Kristi härlighets kropp?*

Vår förnedrings kropp varder lik Kristi härlighets kropp, när Kristus vårt lif varder uppenbar, och vi uppenbaras med honom i härlighet.

Mina älskade, vi äro nu Guds barn, och det är icke ännu uppenbart hvad vi skola varda, men vi veta, att när Kristus varder uppenbar, skola vi blifva honom lika, ty vi skola se honom såsom han är. 1 Joh. 3:2.

*Jesus är min vän den bäste
Hvilkens like aldrig är.
Skall då jag ock med de fleste
Öfvergifva honom här?
Ingen skall mig kunna skilja
Ifrån den mig har så kär,
En skall vara bægges vilja
Alltid här och evigt där.*

Fjärde Hufvudstycket.

Om Guds nådemedel.

65. *Hvarigenom föder och närer Gud det eviga lifvet i oss?*

Gud föder och närer det eviga lifvet i oss genom sina nådemedel, af hvilka Guds ord, det kristna dopet och Herrens måltid äro de förnämsta.

Guds ord.

66. *Hvad gör Gud genom sitt ord?*

Genom sitt ord upplyser Gud människan, drager henne till Jesus Kristus och föder henne på nytt, samt närer och fostrar det nya lifvet till Kristi likhet.

Ingen kan komma till mig, utan att Fadern, som har sändt mig, drager honom. Joh. 6: 44.

Såsom födda på nytt, icke af förgängligt, utan af oförgängligt säde, genom Guds lefvande ord. I Pet. 1: 23.

Astundan, såsom nyfödda barn, den andeliga, oförfalskade mjölken, på det att I genom henne mån tillväxa till frälsning. 1 Pet. 2: 2.

67. *Huru böra vi därför bruka Guds ord?*

Vi böra med vördnad och under bön ofta läsa och höra Guds ord samt behålla det i ett

rättsinnigt och godt hjärta för att lefva där-
 efter.

Salig är den som läser och de som höra profetians ord och bevara det som däri är skrifvet; ty tiden är nära. Upp. 1: 3.

Men det som föll i den goda jorden äro de som, när de hafva hört ordet, behålla det i ett rättsinnigt och godt hjärta och bära frukt i tålmod. Luk. 8: 15.

Det kristna dopet.

68. *Hvad är dopet?*

Dopet är en med Guds ord förenad tvagning med vatten till Faderns, Sonens och den Helige Andes namn.

69. *Huru tyder Jesu befallning om dopet?*

Jesus sade till sina lärjungar: Mig är gifven all makt i himmelen och på jorden. Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem till Faderns och Sonens och den Helige Andes namn, lärande dem att hålla all det jag har befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill världens ände. Matt. 28: 18—20.

70. *Hvad gör Gud genom dopet?*

Genom dopet gifver Gud åt dem som tro syndernas förlåtelse och den Helige Andes gåfva samt införlifvar dem med Kristus.

Gören bättring, och hvar och en af eder låte döpa sig i Jesu Kristi namn till syndernas förlåtelse; och I skolen undfå den Helige Andens gåfva. Apg. 2: 38.

I, så många som hafven blifvit döpta till Kristus, hafven iklädt eder Kristus. Gal. 3: 27.

71. *Hvilka böra därför döpas?*

Alla som tro och således tillhöra Herren böra döpas, antingen de äro barn eller äldre.

Gören alla folk till lärjungar, döpande dem. Matt. 28: 19.

Jesus sade: Låten barnen komma till mig, och förmenen dem icke; ty sådana hörer Guds rike till. Mark. 10: 14.

Herrens måltid.

72. *Hvad är Herrens måltid?*

Herrens måltid är den heliga åminnefest, som Jesus själf instiftade i den natt, då han vardt förrådd.

73. *Huru lyda instiftelseorden till Herrens måltid?*

Herren Jesus i den natt, då han vardt förrådd, tog ett bröd och tackade och bröt det samt gaf det åt lärjungarna och sade: Tagen och äten. Detta är min lekamen, som för eder varder utgifven. Gören detta till min åminnelse.

Sammalunda tog han ock kalken och gaf dem

och sade: Dricken häraf alla. Denna kalk är det nya förbundet i mitt blod, som för eder och för många varder utgjutet till syndernas förlåtelse. Gören detta, så ofta I dricken, till min åminnelse. Matt. 26: 26—28; Mark. 14: 22—24; Luk. 22: 19, 20; 1 Kor. 11: 23—26.

74. *Hvad gifver oss således Herren i sin måltid?*

Herren gifver oss i sin måltid med brödet och vinet sin kropp och sitt blod.

Välsignelsens kalk, som vi välsigna, är han icke en delaktighet af Kristi blod? Det bröd, som vi bryta, är det icke en delaktighet af Kristi kropp? 1 Kor. 10: 16.

75. *Hvilka inbjuder Herren till sin måltid?*

Till sin måltid inbjuder Herren alla, som tro på honom, men inga andra.

Jesus tog brödet och gaf lärjungarne och sade: Tagen, äten. Och han tog kalken och sade: Dricken häraf alla. Matt. 26: 26, 27.

76. *Hvarför instiftade Herren sin måltid?*

Herren instiftade sin måltid, på det att vi skulle ofta fira den till hans åminnelse och därigenom tillväxa i honom och sammanväxa med hvarandra.

Gören detta, så ofta I dricken, till min åminnelse. 1 Kor. 11: 25.

Emedan det är ett bröd, äro vi, de många, en

kropp, ty vi varda alla af det ena brödet delaktiga. 1 Kor. 10: 17.

Mitt kött är sann mat, och mitt blod är sann dryck. Joh. 6: 55.

77. *Huru böra vi deltaga i Herrens måltid?*

Vi böra deltaga i Herrens måltid under djup själfpröfning i uppriktig kärlek med ett ödmjukt och försonligt sinne för att icke ådraga oss dom.

Pröfve en människa sig själf, och äte så af brödet och dricke af kalken. Ty den som ovärdigt äter och dricker, han äter och dricker sig själf en dom. 1 Kor. 11: 28, 29.

Femte Hufvudstycket.

Om vaksamhet och bön.

78. *Hvad hafva vi att iakttaga för att blifva bevarade såsom Guds barn?*

För att blifva bevarade såsom Guds barn gäller det för oss att troget bruka nådemedlen och i allt lyda hans ord med ett vaksamt sinne under ständig bön om nåd och hjälp.

Jesus säger: Om I förblifven i mitt ord, så ären I mina sanna lärjungar. Och I skolen förstå sanningen, och sanningen skall göra eder fria. Joh. 8: 31, 32.

Vaken och bedjen, att I icke mån komma i frestelse. Matt. 26: 41.

Varen nyktra och vaken; ty eder vedersakare, djävulen, går omkring såsom ett rytande lejon och soker, hvem han må uppsluka. 1 Pet. 5: 8.

79. *Hvad är bönen?*

Bönen är hjärtats samtal med Gud, vår käre himmelske Fader.

Gud är vår tillflykt. Utgjuten för honom edra hjärtan. Ps. 62: 9.

Bedjen, och I skolen få, på det att eder glädje må vara fullkomnad. Joh. 16: 24.

80. *Huru och hvarom böra vi bedja?*

Vi böra bedja Gud i tron och i Jesu namn

om allt, som rör vår och våra medmänniskors timliga och eviga välfärd.

Allt det I bedjen i bönen, troende, det skolen I få. Matt. 21: 22.

Allt hvad I bedjen Fadern i mitt namn, det skall han gifva eder. Joh. 16: 23.

Varen ihärdiga i bönen, vaksamma däri med tacksägelse, bedjande tillika äfver för oss. Kol. 4: 2, 3.

81. *Huru lyder den bön Jesus lärt oss?*

Fader vår, som är i himmelen! Helgadt varde ditt namn; tillkomme ditt rike; ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden; vårt dagliga bröd gif oss i dag; och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro; inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån ondo; ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen. Matt. 6: 9—13.

HERRENS VÄLSIGNELSE.

Herren välsigne oss och bevare oss; Herren låte sitt ansikte lysa öfver oss och vare oss nådig; Herren vände sitt ansikte till oss och gifve oss en evig frid. I Guds, Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.

4 Mos. 6: 24—26.

Sjätte Hufvudstycket.

Om de yttersta tingen.

82. *Hvad är den lekamliga döden?*

Den lekamliga döden är själens skilsmässa från kroppen, då Guds barn föras af änglarna till Abrahams sköte i paradiset; men de orättfärdiga gå till ångest och pina i dödsriket under en förskräcklig förbidan af dom.

Jesus sade till honom: Sannerligen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset. Luk. 23: 43.

I dödsriket upplyfte den rike mannen sina ögon, där han låg i plågor. Luk. 16: 23.

83. *Behöfva då Guds barn rädas för döden?*

Guds barn behöfva icke rädas för döden, ty Gud själf gifver oss segern genom Jesus Kristus och gör döden till en vinning.

För mig är lifvet Kristus och döden en vinning. Fil. 1: 21.

84. *Behöfva de ogudaktiga rädas för döden?*

Ja, de ogudaktiga behöfva rädas för döden, ty när de dö, är deras nådatid slut och hvarje tillfälle till frälsning förloradt.

Gud sade till honom: Du dåre, i denna natt skall man kräfva din själ af dig. Luk. 12: 20.

När en ogudaktig dör, varder hans hopp om intet. Ordspr. 11: 7.

Då står intet offer åter för synder, utan en förskräcklig förbidan af dom och nit af en eld, som skall förtära motståndarne. Ebr. 10: 26, 27.

85. *Skola de döda uppstå?*

Ja, alla människor skola uppstå från de döda, de rättfärdiga till lifvets uppståndelse och de orättfärdiga till domens uppståndelse.

En stund kommer, då alla som äro i grifterna skola höra människosönens röst. Och de skola gå därutur, de som hafva gjort det goda, till lifvets uppståndelse, och de som hafva gjort det onda, till domens uppståndelse. Joh. 5: 28, 29.

De dödas uppståndelse skall ske, både de rättfärdigas och de orättfärdigas. Apg. 24: 15.

86. *Hvad menas med lifvets uppståndelse?*

Med lifvets uppståndelse menas de rättfärdigas uppväckande vid Kristi tillkommelse, för att med alla dem, som då lefva och tillhöra honom iklädas himmelskt förhärligade kroppar, lika Kristi härlighets kropp.

De döda skola uppstå oförgängliga, och vi skola förvandlas. 1 Kor. 15: 52.

Herren själf skall stiga ned från himmelen med befallande rop, med öfverängels röst och med Guds basun, och de, som hafva dött i Kristus, skola uppstå först. Därefter skola vi, som lefva och äro kvar, tillika med dem bortryckas i skyar till Herrens möte i luften, och så skola vi vara med Herren alltid. 1 Tess. 4: 16, 17.

87. *Hvad menas med domens uppståndelse?*

Med domens uppståndelse menas de orättfärdigas uppväckande till dom för att med alla ogudaktiga till smälek och evig blygd iklädas kroppar, passande deras värförtjänta straff.

Många af dem som sofva i mullen skola uppvakna, somliga till evigt lif och somliga till smälek och evig blygd. Dan. 12: 2.

Konungen sade till tjänarne: Binden hans händer och fötter och kasten honom i mörkret utanför. Där skall gråten och tandagnisslan vara. Matt. 22: 13.

88. *Skola alla människor dömas?*

Ja, alla människor skola dömas, ty vi måste alla stå för Kristi domstol för att af honom dömas å Guds vägnar. 2 Kor. 5: 10; Apg. 17: 31.

När människosonen kommer i sin härlighet och alla heliga änglar med honom, då skall han sitta på sin härlighets tron, och inför honom skola församlas alla folk. Matt. 25: 31, 32.

Icke dömer Fadern någon, utan all dom har han gifvit åt Sonen. Joh. 5: 22.

89. *Huru skall Kristus döma människorna?*

Kristus skall skilja människorna från hvarandra, såsom herden skiljer fåren ifrån getterna. De rättfärdiga skall han ställa på sin högra sida och säga till dem: Kommen, I min Faders välsignade, och tagen i besittning det

rike, som eder är tillredt från världens grundläggning.

Men de orättfärdiga skall han ställa på den vänstra sidan och säga till dem: Gån bort ifrån mig, I förbannade, till den eviga elden, som är tillredd åt djäfvulen och hans änglar. Och dessa skola gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt lif. Matt. 25: 32—34, 41, 46.

90. *Hvad veta vi om Guds rike?*

Himmelens Gud skall genom Kristus vid hans tillkommelse med alla rättfärdiga upprätta ett evigt rike i rättfärdighet och frid, som når sin härliga fulländning, då Gud blir allt i alla.

I himmelen hördes starka röster, sägande: Världens rike har blifvit vår Herres och hans Smordes, och han skall regera i evigheters evighet. Upp. 11: 15.

Guds rike är rättfärdighet och frid och fröjd i den Helige Ande. Rom. 14: 17.

De rättfärdiga skola skina såsom solen i sin Faders rike. Matt. 13: 43.

Salig är den, som får äta bröd i Guds rike. Luk. 14: 15.

91. *Hvad säger bibeln om det eviga straff, till hvilket de orättfärdiga skola gå bort?*

Änglarna skola kasta dem i den brinnande

ugnen; där skall gråten och tandagnisslan vara. Matt. 13: 42.

En lott ibland skrymtarne. Matt. 24: 51.

Detta är den andra döden, den brinnande sjön. Och om någon icke fanns skrifven i lifvets bok, vardt han kastad i den brinnande sjön. Uppb. 20: 14, 15.

Herren skall låta komma öfver dem en evig smälek och en evig blygd, som icke skall varda förgäten. Jer. 23: 40.

92. *Hvad säger bibeln om det eviga lif, till hvilket de rättfärdiga välkomnas?*

Nu se vi genom en spegel på ett dunkelt sätt, men då ansikte mot ansikte; nu känner jag endels, men då skall jag känna fullkomligt, såsom jag ock blifvit känd. 1 Kor. 13: 13.

Saliga äro de renhjärtade, ty de skola se Gud. Matt. 5: 8.

Jag skall skåda ditt ansikte i rättfärdighet; när jag uppvaknar, vill jag mätta mig af din åsyn. Ps. 17: 15.

Och jag hörde en stark röst från himmelen säga: Se, Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skola vara hans folk, och Gud själf skall vara med dem, deras Gud. Och Gud skall aftorka alla tårar från deras ögon, och döden skall icke

vara mer, icke heller sorg, icke heller rop, icke heller värk varder mer, ty det första har gått till ända. Och den som satt på tronen sade: Se, jag gör allting nytt. Och han sade till mig: Skrif, ty dessa ord äro vissa och sanna. Och han sade till mig: Det är gjordt. Jag är A och O, begynnelsen och änden. Jag skall gifva den som törstar af lifvets vattenkälla för intet. Den som öfvervinner skall få detta på sin lott, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son. Upp. 21: 3—7.

93. *Huru veta vi, att allt detta är visst och säkert?*

Vi veta, att allt detta är visst och säkert, emedan Herrens ord äro sanna och skola bestå till evig tid.

Himmelen och jorden skola förgås, men mina ord skola icke förgås. Matt. 24: 35.

Den som betygar detta säger: Ja, jag kommer snart. Amen, kom, Herre Jesus! Upp. 22:20.

Till ä g g.

Korta böner.

FÖRE MÅLTIDEN.

*Gud, med en nödtorftig spis
Du oss styrker här i lifvet.
Låt oss njuta hvad du gifvit
Måttligt och ditt namn till pris. Amen.*

EFTER MÅLTIDEN.

*För mat och dryck dig vare lof, o Gud!
Lär mig i tro att hålla dina bud. Amen.*

BARNABÖNER.

*Gud, som hafver barnen kär,
Se till mig, som liten är!
Hvart jag mig i världen vänder
Står min lycka i Guds händer.
Lyckan kommer, lyckan går,
Den Gud älskar lyckan får.*

*Now I lay me down to sleep
I pray the Lord my soul to keep.
If I should die before I 'wake,
I pray the Lord my soul to take.*

*Jesus, take this heart of mine,
Make it pure and wholly Thine;
Thou hast bled and died for me,
I will henceforth live for Thee.*

II.

Guds barn och Församlingen.

FÖRSTA KAPITLET.

Nödvändiga egenskaper hos och kännetecken på Guds barn.....45

ANDRA KAPITLET.

Hvarför Guds barn böra tillhöra en Guds församling.....49

TREDJE KAPITLET.

Hvilken församling bör man tillhöra.....54

FJÄRDE KAPITLET.

En församlingsmedlems plikter.....58

Första Kapitlet.

Nödvändiga egenskaper hos och kännetecken på Guds barn.

Skriften lär, att alla, som genom tron mottagit Jesus Kristus, äro *Guds barn*. Guds barn kallas ock på grund af sin ställning till Kristus för *kristna*, och på grund af, att de genom tron stå i förbindelse med honom *för troende*. Som det är den högsta sällhet, lycka, fröjd och ära att vara Guds barn, och som många väl benämnas med detta sköna namn utan att vara det, så är det af den allra största betydelse, att man är förvissad om sin ställning till Kristus och om sitt barnskap hos Gud. Vi vilja därför ytterligare påpeka några nödvändiga egenskaper hos och kännetecken på Guds barn.

I. *Guds barn älska Gud*. Detta göra vi, ty han har först älskat oss. Gud bevisade sin kärlek till oss, då han sände sin son. Och Jesus bevisade sin kärlek till oss, då han led och dog för våra synder. Guds barn kunna icke annat än älska Gud och Frälsaren, ty han har förlåtit och renat dem från deras synder. Kärleken i sina hjärtan erhålla de i nya födelsen genom den Helige Ande, som blifvit dem gifven. Den som icke älskar är därför icke född af Gud och känner icke Gud. Men alla, som

älska Gud, känna honom och äro hans barn. I samma mån, som Guds barn älska sin Frälsare, varda de honom lika. Kristi sköna bild framstrålar genom kärleken hos alla Guds barn. De visa sin kärlek däruti, att de älska hvarandra af ett uppriktigt hjärta. Kärleken utgör i Guds barns hjärtan förvissningen om, att de äro födda af Gud och lefva med honom. "Vi veta, att vi hafva öfvergått från döden till lifvet, ty vi älska bröderna. Och däraf veta vi, att vi älska Guds barn, när vi älska Gud och hålla hans bud." 1 Joh. 3: 14; 5: 2.

II. *Guds barn bedja till Gud.* Många människor ropa till Gud, då de äro förskräckta eller då de kommit i någon stor sorg eller nöd, men annars hafva de intet behof af att bedja till honom. Guds barn däremot öppna för Gud sina hjärtan och samtala med honom både i glädje och sorg, i medgång och motgång, ja, under alla lifvets olika förhållanden, ty han är deras kärleksrike Fader och förtrognaste vän, med hvilken det är dem en lust att hafva allting gemensamt. De icke allenast börja och afsluta hvarje dag och dess arbeten med bön och tacksägelse, utan under sina göromål inne eller ute samtala de ofta med honom, ty kärleken i deras hjärtan manar dem att söka Guds ansikte. Deras ljufligaste stunder på jorden äro i bönumgänget med Gud. De känna, att

om de skola kunna lefva, det är lika nödvändigt att bedja, som det är att andas.

III. *Guds barn känna Gud.* De hafva lärt och lära allt mer att känna Gud genom Jesus Kristus, som är Guds härlighets återsken och hans väsendes afbild. Denna kännedom vinnes genom umgänget med Gud och Frälsaren i bönen samt genom ett flitigt och andaktsfullt studerande af Guds ord. Därför älska Guds barn detta ord och finna glädje och stor välsignelse uti att höra och läsa detsamma. Med förkärlek betrakta de ofta de fyra evangelisternas berättelser om Jesu kärleksfulla lif på jorden. Alla människor kunna väl genom studerandet af Guds ord få en kännedom *om Gud*, men Guds barn lära *personligen känna Gud* och Frälsaren, ty de höra och läsa med ett *kärleksfullt hjärta under bön om den Helige Andes upplysning*. Därför säger Jesus: "Jag känner de mina och är känd af de mina, såsom Fadern känner mig och jag känner Fadern." Joh. 10: 14, 15. Att så känna Gud och Kristus är evigt lif. "Detta är det eviga lifvet, att de känna dig, den ende sanne Guden, och den du har sändt, Jesus Kristus." Joh. 17: 3.

IV. *Guds barn tro på och lyda Gud.* Som de hafva lärt känna Gud såsom sin kärleksrike Fader, som är både allsmäktig och allvis, så veta de, att allt, som han låter dem upplefva på jorden, skall samverka till deras eviga väl.

Det går dem många gånger emot i lifvet, och ofta, då de bedja, få de icke hvad de önska, men då veta de, att hvad som sker, och hvad helst Gud gifver, det skall allt tjäna till hans ära och deras frälsning, om de blott stadigt förtrösta på honom. Därför hafva de lärt sig, att det är bäst att i allt lyda Gud och rätta sig efter hans vilja. Sin vilja har Gud uppenbarat uti sitt ord och genom den Helige Ande. Guds barn visa sin kärlek till honom därigenom, att de lyda hans befallningar utan att fråga hvarför. Ingen, som icke *vill* lyda Gud, kan vara hans barn. Lydnad mot Gud är bättre än offer, och ingen kan försona sin olydnad mot honom med någon gärning eller någon uppoffring, huru stor den än månne vara. Ett Guds barns sinnelag uttryckes väl i följande ord af en sängare:

“Jag går, dit du bjuder mig, gå, o Gud,
Öfver berg, öfver svallande sjö.
Jag tala vill, som du lär mig, Gud.
För dig vill jag lefva och dö.”

Andra Kapitlet.

Hvarför Guds barn böra tillhöra en Guds församling.

Vi hafva lärt, att alla Guds barn FÅ och BÖRA tillhöra en Guds församling. Men som unga kristna ändock ofta fråga, om det är nödvändigt för dem att förena sig med församlingen, eller om de icke kunna tjäna Jesus troget och honom behagligt utan att taga detta steg, så vilja vi här framhålla några skäl, hvarför alla Guds barn, vare sig de äro unga eller gamla, böra förena sig med en Guds församling.

I. *Det främjar en öppen bekännelse, som är nödvändig för frälsningen.* Alla Guds barn måste i ord och handling bekänna sin tro på Jesus. Detta måste de göra dels för att själva blifva frälsta, dels för att vinna andra för Frälsaren. Paulus säger: "Om du med din mun bekänner Jesus såsom Herre och tror i ditt hjärta, att Gud har uppväckt honom från de döda, så varder du frälst. Ty med hjärtat tror man till rättfärdighet, och med munnen bekänner man till frälsning." Rom. 10: 9, 10. "Men icke blott utaf tal och sång väckas här själar ur syndens tvång", därför måste Guds barn lägga sig vinning om, att lifvets handlin-

gar stå i öfverensstämmelse med munnens be-
kännelse. De måste så låta sin bekännelses ljus
lysa för människorna, att dessa måtte se deras
goda gärningar och prisa deras Fader, som är
i himmelen. Att förena sig med en Guds för-
samling är ett af sätten, hvarpå ett Guds barn
i ord och handling tydligt och kraftigt bekän-
ner sin Frälsare. Och det Guds barn, som icke
förenar sig med församlingen, står i fara att
därigenom förneka sin Frälsare, enär en sådan
ställning nu af många tolkas såsom ett tecken
till feghet eller misstro eller helt och hållet
såsom ett tecken till saknad af tro på Frälsaren.
Jesus framhåller bekännelsens nödvändighet
och välsignelse samt faran af att förneka ho-
nom i följande mycket beaktansvärda ord:
"Hvar och en som bekänner mig inför männi-
skorna, honom skall ock jag bekänna inför min
Fader, som är i himmelen. Men den som för-
nekar mig inför människorna, honom skall ock
jag förneka inför min Fader, som är i himme-
len." Matt. 10: 32, 33. Alla Guds barn böra
därför förena sig med en Guds församling och
därigenom iakttaga det, som å ena sidan be-
främjar en klar och tydlig bekännelse af sin
tro på Frälsaren, och å andra sidan värnar
mot faran af att på något sätt förneka hans
namn.

II. *Det är nödvändigt för erhållandet af
den bästa välsignelsen.* Som icke blott Guds

församling såsom ett helt, utan äfven lokalförsamlingen är en gudomlig inrättning, så gå de kristna, som icke förena sig med församlingen på sin ort, förlustiga om den särskilda välsignelse, som Herren med församlingsgemenskapen skänker. Saknaden af denna välsignelse förnimmes ock i hjärtat hos den troende, som erfar, att något fattas. Ty alla Guds barn äga hopp om att få vara med i den triumferande församlingen i himmelen, och inse därför det tillbörliga uti att tillhöra dess förebild på jorden. Det är ock åt församlingen, som Kristus gifvit sina välsignelserika gåfvor, och där förvaltas Guds ord, dopet och nattvarden, till vår frälsning och tillväxt i nåden. Det är församlingen, som kallas ett Guds tempel, där de enskilda troende i kärlek uppbyggas såsom levande stenar till en Guds och Kristi boning i Anden. Det är åt församlingen, som Gud nu gifvit Kristus: "Gud lade allt under hans fötter och gaf honom till ett hufvud öfver allting åt församlingen, som är hans kropp, dens fullhet, som uppfyller allt i alla." Ef. 1: 22, 23. Dessutom gifves det åt Guds barn i församlingen särskilda tillfällen att tjäna och vara hvarandra till välsignelse, och därigenom erhålla de själfva en ännu större välsignelse, ty "det är saligare att gifva än taga". Intet Guds barn kan därför hafva råd att stå utom Guds församling på sin ort, ty alla behöfva all den andliga väl-

signelse, som Gud i sitt allvisa frälsningsråd genom sina inrättningar så kärleksfullt meddelar.

III. *Därigenom kan man bäst arbeta för Kristus.* Genom församlingen på en eller annan ort kom Guds ord till oss, och det är i den och i förening med den, som man bäst kan verka Guds verk och vinna själar åt Frälsaren. Hvarje ny, trogen medlem i församlingen bidrager till att i samhället och i hela världen förstärka församlingens inflytande och förmåga att vinna själar åt Frälsaren. Vi frälstes, på det att vi sedan skulle hjälpa till med att få andra frälsta, och detta kunna vi bäst göra genom att förena oss med Guds församling på platsen och med henne sprida evangelii klara ljus.

IV. *Därigenom främjas bäst vårt eget bevarande i Kristus.* Vårt löfte till Gud och församlingen i våra medkristnas närvaro hjälper oss att ihågkomma våra åligganden såsom Guds barn. Vårt medlemskap i församlingen och umgänget där med andra Guds barn få ofta tjäna dels till ett stängsel att hålla Kristi fiender ifrån oss och oss från deras dåliga inflytande, och dels till en äggelse för oss själfva att sträfvat mot vårt höga mål och akta oss för att på något sätt vandra ovärdigt Guds församling. Därför har Gud förordnat församlingen

till vår hjälp och så gjort, att det är mycket lättare att vara och förblifva ett Guds barn i församlingsumgänget med andra Guds barn, än det är, om man är utomstående. Och som det för den oomvända människan är det allra viktigaste att *blifva frälst*, så är det för den troende det allra viktigaste att *blifva bevarad*.

Tredje Kapitlet.

Hvilken församling bör man tillhöra?

Som det på de flesta platser i detta land finnes flera olika församlingar, så är det för ett Guds barn viktigt att veta, hvilken församling Gud vill att man skall tillhöra.

I. *Det skall vara en Guds församling.* Det är då betydelsefullt att med vissnet hafva klart för sig, hvad som kännetecknar en Guds församling. Ty många församlingar vilja kalla sig för en kristlig eller Guds församling, andock de uti ett eller flera afseenden i sin församlingsordning afvika från Guds ord och således icke äga rättighet att benämna sig med detta sköna namn. De förnämsta kännetecknen på en Guds församling äro:

1) Den är en *helig, allmänlig* kyrka, det är: den har inom sina gränser rum för alla, som, så långt människor kunna förstå, äro sanna troende, eller Guds barn, men för inga andra.

2) Den erkänner Guds ord, gamla och nya testamentets heliga skrifter, såsom den enda fullkomliga regeln för tro, lära och lefverne.

3) Den erkänner ingen annan myndighet öfver sig än Jesus Kristus, som med Gud Fadern genom den Helige Ande bor i församlingen och är dess hufvud och Frälsare.

När man nu besinnar, att "en annan grund

kan ingen lägga, än den som är lagd, hvilken är Jesus Kristus”, så är det klart, att endast den församling, som rättar sig efter Guds ord och efter ingenting annat, är en Guds församling och en sådan, som Gud vill att man skall tillhöra.

II. *Guds barn icke allenast böra därför tillhöra en Guds församling, utan de hafva ock rättighet därtill.* En Guds församling kan aldrig neka inträde åt en på Kristus sannt troende. I detta fall betyder det ingenting, huru ung eller gammal, huru rik eller fattig, huru hög eller låg, huru lärd eller olärd man är, eller annars hurudan ens ställning är i förhållande till detta lifvet, tror man blott på Herren Kristus i sitt hjärta och har således af Gud fått barnskapets ande, som vittnar med vår ande, att man är Guds barn, då har man *rättighet* att tillhöra den Guds församling, som finnes på den ort, där man bor. De enda vilkor, som Guds ord framställer för medlemskap i en Guds församling, kunna därför uttryckas i följande frågor, på hvilka den inträdessökande bör med ett uppriktigt sinne kunna svara: JA.

1) Tror du på Jesus Kristus, och vittnar Guds ande med din ande, att du är Guds barn?

2) Är det ditt uppsåt att i fortsättningen tro på Jesus Kristus och enligt Guds ord lefva till hans ära och tjäna honom med dina andliga och timliga gåfvor?

Saken i dessa frågor kan naturligtvis uttryckas på annat sätt, men Guds ord gifver ingen församling rättighet att uppsätta några andra vilkor för sitt medlemskap.

III. *Barn och ungdom böra tillhöra samma Guds församling, som deras föräldrar tillhöra.* Bo de på en annan plats, böra de tillhöra en liknande församling där. Troende barn och ungdom af troende föräldrar kunna ibland blifva frestade att förena sig med en annan församling än den, deras föräldrar tillhöra. De barn, som Gud välsignat med den stora förmånen att äga troende föräldrar, böra aldrig för en minut lyssna till den frestelsen att ansluta sig till någon annan församling, än den föräldrarna tillhöra, då detta är en Guds församling. För barn, födda af svenska föräldrar i detta land, kan ibland frestelsen blifva rätt stor att förena sig med en amerikansk församling, emedan de i allmänhet kunna det engelska språket bättre än det svenska, och många amerikanska pastorer äro ogrannlaga nog att söka locka barnen. från sina föräldrars kyrkohem. Till hvarje sådan frestelse bör man därför i öfverensstämmelse med Guds ord svara: "Sök icke att intala mig att öfvergifva mina föräldrar och deras gudsdyrkan och vända mig ifrån deras kyrkohem. Ty dit de gå vill ock jag gå, och där de stanna vill ock jag stanna. Deras folk är mitt folk, och deras Gud är min

Gud". (Se Rut 1: 16.) Därför att den gudfruktiga Rut icke ville öfvergifva ens sin svärmor och hennes Gud, blef hon på ett särskildt sätt välsignad af Herren, som alltid vill, att barn och föräldrar skola följas åt på vägen till himmelen.

Dessutom böra barn och för öfrigt alla svenska kristna i Amerika allvarligt besinna, huru väl de behöfvas i Guds församling bland sina egna landsmän, i förening med hvilka de ock bäst kunna verka Guds verk och troget tjäna sin Frälsare. Må därför ingen öfvergifva sitt eget folk, såsom somliga hafva för sed, ty det länder många till deras eviga ofärd.

Fjärde Kapitlet.

En församlingsmedlems plikter.

Med de särskilda förmåner och välsignelser, som medlemskapet i en Guds församling medför, följer ock helt naturligt några särskilda plikter, som hvarje trogen medlem lägger sig vinning om att uppfylla. Vi tala om att "tillhöra församlingen". Orden äro betecknande och innebära, att en medlem icke är sin egen, utan församlingens, köpt åt henne och Kristus med hans eget blod, och därför har församlingen rättmätiga fordringar på hvarje medlem. Dessa församlingens fordringar äro från medlemmens sida hans plikter gentemot församlingen, och dessa äro:

I. *Att lefva till Jesu ära.* För att kunna detta måste man göra mer än blott taga sin plats såsom församlingsmedlem och vid tillfällen deltaga i Herrens måltid. Vårt medlemskap i en Guds församling framställer oss såsom Guds barn, och hvarthelst vi gå, representera vi vår Frälsare. Att så vara Kristi ombud är ett heligt ansvar. Vårt lif är likasom en spegel, som i sig framvisar Kristi bild, och då är det mycket viktigt, att världen får se ett sannt kristligt lif i all dess gudomliga skön-

het. Vårt vittnesbörd måste vara troget och i öfverensstämmelse med vårt dagliga lif. Allt hvad vi göra, hvarje ord vi tala, hvarje tanke vi tänka, som visar sig i böjelse eller handling—allt bidrager antingen till att ära Kristus och göra honom älskad af våra medmänniskor, eller ock till att vanära honom och göra honom föraktad af dem, som vi skulle vinna för hans rike. En församlingsmedlem måste därför i allt, det minsta som det största, lefva ett sannt och värdigt lif, ett lif, öfver hvilket Kristi välbehag hvilar, och som aldrig drager vanära öfver hans härliga namn.

II. *Att troget besöka församlingens sammankomster.* Hvarje medlem bör akta sig för att tänka: sammankomsterna äro för "de andra". Den som så tänker älskar icke församlingen, såsom Gud vill. I stället bör enhvar tänka: sammankomsterna äro för mig, ocn om jag icke lägger mig all vinning om att bevista dem, går jag förlustig om de särskilda välsignelser, som jag så väl behöfver, och som Jesus uttryckligen lofvat att genom sin närvaro gifva åt alla dem, som äro församlade i hans namn. Matt. 18: 20. Hvarje medlem behöfver umgänget med andra troende, och får däraf välsignelse. Umgänget med andra Guds barn är ett af de kraftigaste medlen för ens bevarande och tillväxt i nåden. Och den som i sitt hjärta älskar och därför lägger sig vin-

ning om att så mycket som möjligt bevista församlingens sammankomster, han drages sällan bort ifrån Kristus, under det att den, som är slarfvig och liknöjd med att bevista sammankomsterna, står i fara att förlora sitt intresse och i längden upphöra med sin bekännelse och slutligen gå bort från sin Frälsare. Ebr. 10: 25.

III. *Att hjärtligt bidraga till församlingens underhåll.* Hvarje församlings verksamhet är förenad med utgifter, i hvilkas bestående hvarje medlem bör deltaga. Den fattigaste kan gifva något, och den som har mera bör gifva mer. Gud vet, huru mycket vi *kunna* gifva, och bedömer våra gåfvor därefter. Om en fattig änka, som gaf endast två skärfvar (det är mindre än en cent), sade Jesus: "Den-na fattiga änka lade in mer än alla de andra, ty de inlade alla till Guds offer af sitt öfverflöd, men hon inlade af sin fattigdom allt hvad hon ägde till sitt lifsuppehälle". Luk. 21: 2—4. Att gifva åt Herrens rikssak är för Guds barn icke en börda, utan en härlig förmån och ett af Gud gifvet tillfälle att samla sig skatter i himmelen och lägga en god grund för det eviga lifvet. Att icke gifva alstrar själfviskhet, som medför andlig död. Att icke gifva är att röfva från Gud, åt hvilken vi äro skyldiga att offra. Att icke gifva medför förlusten af den saliga välsignelse, som Gud alltid tilldelar en

glad gifvare. Hvarje Guds barn bör därför vid sitt inträde börja att gifva till församlingens verksamhet. Man bör gifva reguliert, på bestämda tider, i förhållande till sina tillgångar och med ett villigt hjärta, ty Gud älskar en glad gifvare. 1 Kor. 16: 2.

IV. *Att med glädje tjäna med sina andliga gåfvor.* Gud har utrustat oss med olika gåfvor, på det att vi skola använda dem i hans tjänst till församlingens uppbyggelse. Somliga hafva gåfvan att sjunga, andra att spela, andra att aflägga vittnesbörd, andra att tala med bekymrade, andra att besöka sjuka, eller andra gåfvor—, ingen finnes, som icke har någon gåfva. En-hvar bör därför göra något för Herren. Om man icke använder sin gåfva förlorar man den, och om man använder den blott i själfviska intressen, så missbrukar man den och vanärar Gud, dess gifvare.

“Lef till hans pris, som köpt dig,
Tiden du än har kvar.
Du är ju hans, så verka,
Tills han hem dig tar”.

V. *Att i kärlek umgås med församlingens alla medlemmar.* Medlemmarna böra bära hvarandras bördor, glädjas med dem som äro glada, gråta med dem som gråta. Man bör vinnlägga sig om att bevisa hvarandra tålmod,

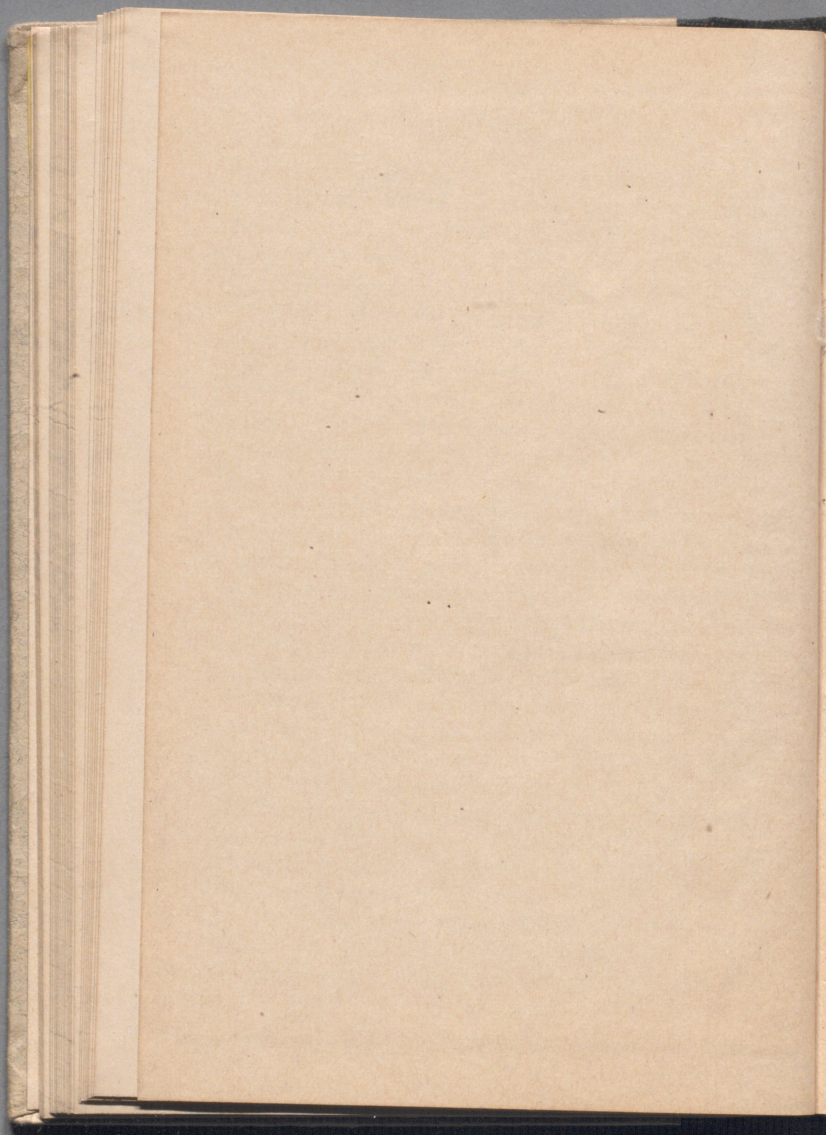
vänlighet, kärlek och hjälpsamhet. Guds ord framställer kärleken till Guds barn såsom beviset på vårt eget barnskap hos Gud. Församlingsmedlemmarna äro därför genom kärleken förbundna att taga vara och akta på hvarandra för att upplifva till kärlek och goda gärningar, att vara rädda om hvarandras goda namn och rykte och i allt att söka befrämja hvarandras välfärd. Ebr. 10: 24.

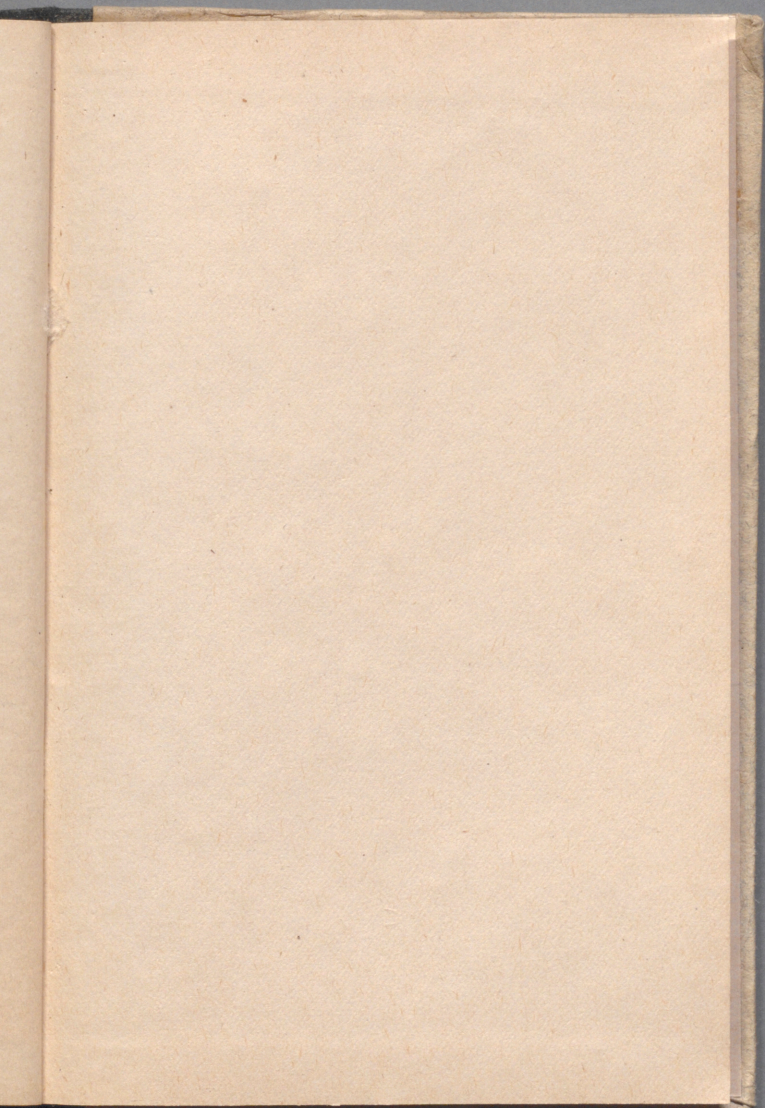
VI. *Att befordra församlingens tillväxt.* Detta bör man göra icke allenast genom att troget tjäna med sina medel och andliga gåfvor samt bevisa hvarandra kärlek, utan ock genom att söka vinna andra för Kristus och församlingen. Om man själf är full af hängifvenhet och kärlek till församlingen, så kan man göra mycket för att få andra intresserade i densamma. Ett Guds barns sanna uppgift på jorden är att vara en själavinnare för Herren. Då Andreas hade funnit Jesus, förde han först sin egen broder till honom, och Filippus förde sin vän Natanael till Frälsaren. På hvarje församlingsmedlem hvilar till en del ansvaret och uppdraget att predika evangelium för hela skapelsen. Därför bör man efter förmåga befrämja äfven den yttre missionen. Man börjar hemma, men fortsätter till jordens ändar. I allt sitt verk bör man rätta sig efter Guds ord. Därvid bör man behjärta förmaningen: "Varen edra ledare hörsamma och lyden dem, ty

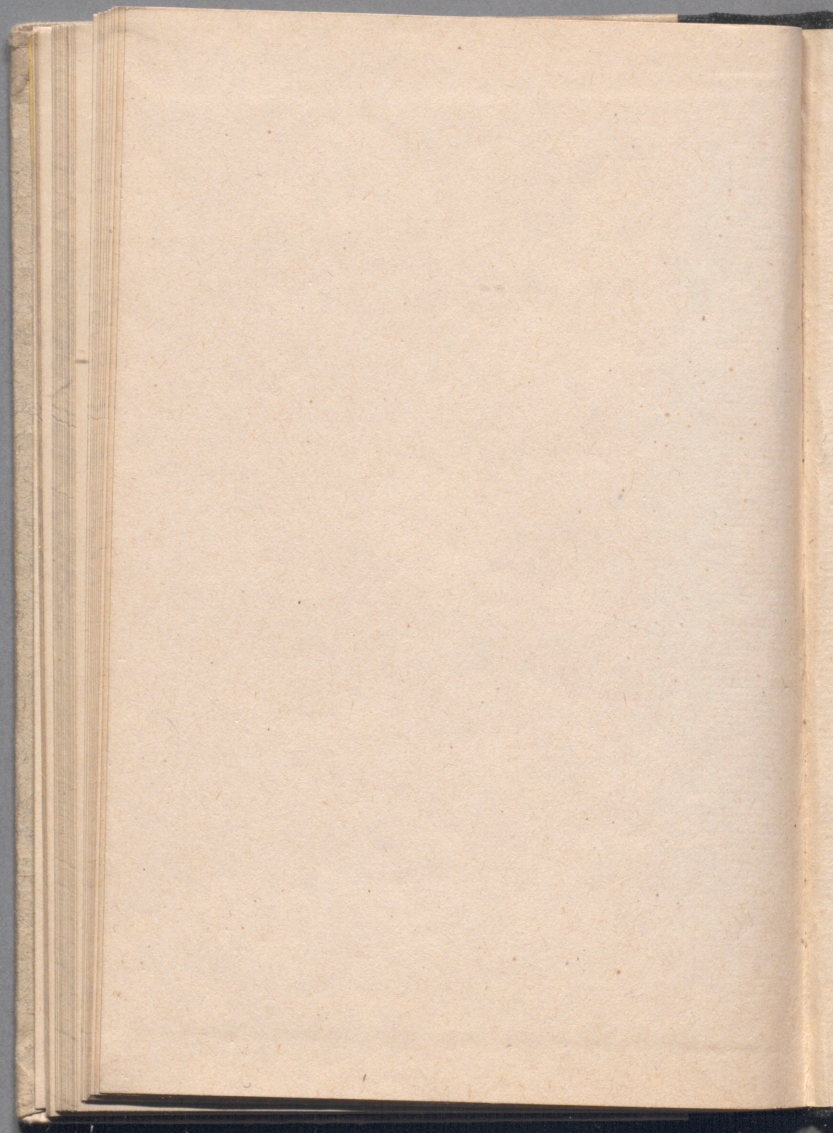
de vaka öfver edra själar, såsom de där skola aflägga räkenskap; på det att de må göra detta med fröjd och icke med suckan, ty detta är eder icke nyttigt". Ebr. 13: 17.

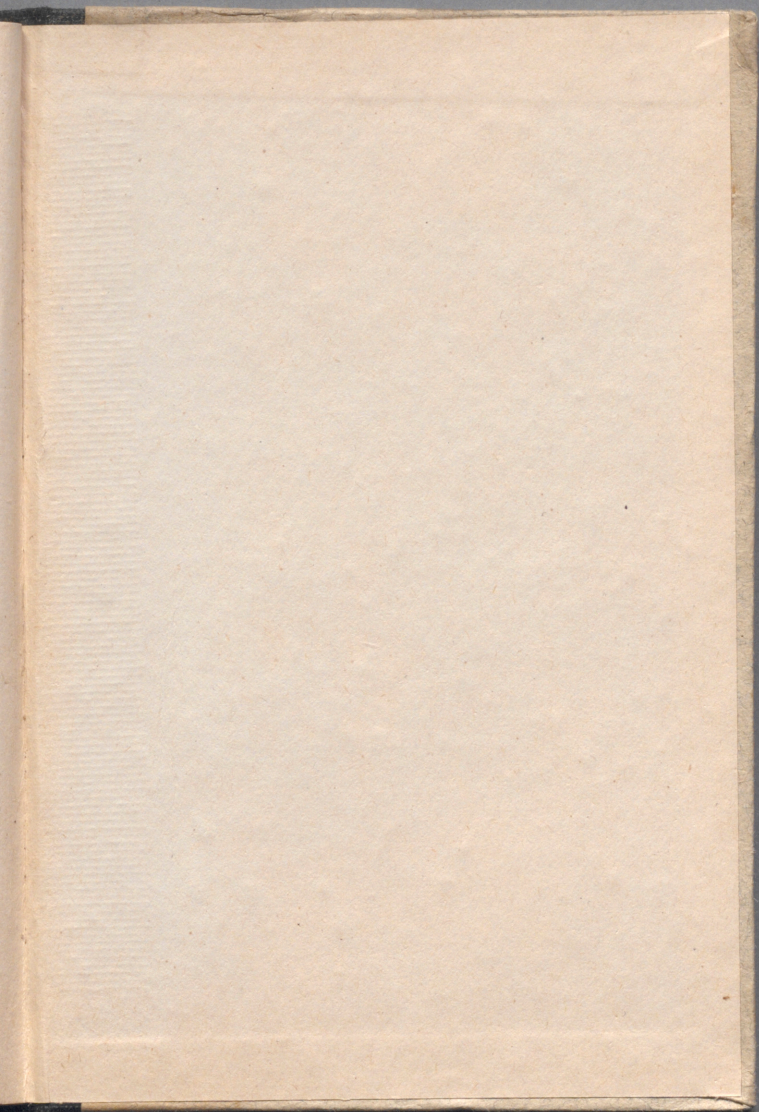
Vi äro skyldiga Guds församling mycket mer, än vi någonsin kunna återbetala, därför böra vi icke neka att gifva henne vår innerligaste kärlek och trognaste tjänst. Hville öfver oss vår Herres, Jesu Kristi, nåd och frid, Guds, vår himmelske Faders, oändliga kärlek, och den Helige Andes delaktighet. Då skola vår hän-gifvenhet till församlingen och vårt nit i hennes verksamhet växa såsom en ros i Guds örta-gård. Vår förening gäller hela lifvet, och medan vi lefva, behöfva vi tillväxa i den kärleksfulla och för evigheten hälsosamma gemenskapen med denna vår bästa vän på hela jorden.

"Kristus har älskat församlingen och utgifvit sig själf för henne, på det att han skulle helga henne, efter att hafva renat henne i vatt-nets bad, genom ordet, på det att han skulle för sig framställa församlingen såsom härlig, icke hafvande fläck eller skrynka eller något så-dant, utan att hon skulle vara helig och ostrafflig." Ef. 5: 25—27.

PRIS: 20 CENTS

PEARSON-ULLBERG CO.
MINNEAPOLIS